

DIUMENGE DE LA PENTECOSTA

b) La Litúrgia de les Hores font de fraternitat i caritat

La Litúrgia de les Hores és una lloança al Pare per mitjà del Fill amb la Força de l'Esperit Sant. En aquest misteri hom troba la font de la nostra fraternitat, i a semblança d'aquesta Comunitat de relació, d'amor, de diàleg, unitat en la diversitat, així han de ser les nostres comunitats religioses.

La Litúrgia de les Hores, amb l'Eucaristia, són els moments forts en què es fonamenta i refà constantment la vida d'una fraternitat veritable.

La comunitat orant que celebra la Litúrgia de les Hores no pot ser només externament una comunitat, sinó de cor, veritablement: "*Tots ells eren constants i unànimes en la pregària*" (Ac 1,14; 2,42; 12,5.12; Rm 15,5-6; Ef 5,19-21).

La lloança que agrada a Déu és la que brolla d'un cor que l'estima i que estima els germans: "*Si algú afirmava: Jo estimo Déu, però no estima el seu germà, seria un mentider, perquè el qui no estima el seu germà, que veu, no pot estimar Déu, que no veu*" (1Jn 4,20).

Jesús ens diu: "*I, quan pregueu, si teniu res contra algú, perdoneu-ho, i així també el vostre Pare del cel us perdonarà les vostres faltes*" (Mc 11,25; vegeu Mt 5,23-24).

Diu Sant Joan Crisòstom: "*És un gran bé la comunitat. Engendra la caritat i de la caritat vénen tot els béns. No hi ha cap bé que no vingui de la caritat*" (Ep. ad Hebr.X.2, en PG 63,141).

Mn. Gerard Soler
Litúrgia viva. Litúrgia de les Hores, 24-5-15